

הפטרה
" יוסף עוד "

פרשת שמיני

ממאור שבתורה

מעט מן האור דוטה הרבה מן החושך

לצ"נ: מו"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת כו' ניסן התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:57	19:49	20:39
18:55	19:47	20:36
18:57	19:49	20:39
18:56	19:47	20:37

כל הזכויות שמורות

ישא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

בשמיעה בלבד של
דברי חכמה ומוסר,
נשארים הדברים
מבחוץ, וחייב האדם
לעודר עצמו להחיות
את פנימיותו "שהאני"
יהיה ער להכמה
ששמע ואזי יקלטו
הדברים ויועילו.

מעשה באדם חשוך בנים שהגיע לרבנו,
זקן המקובלים, הרב **יצחק כדורי** זצ"ל
לבקש את ברכתו. התעניין אצלו רבינו אם
הוא **מניח תפילין**. השיב האיש שאין לו
כסף לקנות תפילין.
ציווה רבינו על משמשו שיתן לאדם זה
המחאה בנקאית, על סכום שיוכל לרכוש
תפילין בתורת הלוואה,
ובשנה הבאה-כשיוולד לו הילד- הוא יחזיר
את הלוואה בברית וכך היה

גה"צ רבי אליהו לאפיא זצ"ל, העריף והוקיר את רעינתו מאד מאד. שנים רבות
לאחר פטירתה היה חוזר ומספר בשבחה של רעינתו את הספור הבא:
וכך היה המעשה: **במלחמת העולם הראשונה** רעבה משפחתו לקהם, לא היה מה לאכול,
והשכנים אמרו לרעינתו: "מדוע את כה טפשה, הרי יש לך תשעה בנים. תבקשי מפקד מקום
שישבו הביתה מהשיבות כדי שיעזרו לכם בפרנסת הבית".
והיא ענתה להם: "איני רוצה שהילדים שלי יעזרו לי כאן בעולם הזה. בעולם הזה הקב"ה
יעזר, אבל אני רוצה שהם יעזרו לי היכן שרק הבנים יכולים לעזור, וזה בעולם האמת".
הבנים נשארו ללמוד בשיבות והמשפחה הסתדרה כך בלי שהבנים **עזבו את הלמוד**. ספור
מקרה זה על אשתו, היה רבי אליהו נוהג לספר גם כאשר רצה להשיפע על אנשים שלא
יוציאו ילדיהם מהשיבות.

העצה: בשעה שהכעס מתעורר לא לצעוק

ועובדא הייתה עם רבי **יחזקאל אהרון** משכונת
רמות בים, הלה היה לו ילד בן 8 שלא היה מסודר
בת"ת. ערב אחד הוא דן עם אשתו על הילד שלא מסודר
בת"ת, ולא ידעו מה לעשות. לאחר מכן בשעה רבע
לתשע הלך לישון, לפתע בשעה תשע נשמעו **דפיקות**
נדלת, הדלת נפתחה, והנה רבי **יעקב יוסף** זצ"ל אבא
עומד בדלת, אותו אדם נבהל, אבא שואל אותו: הילדים
מסודרים בת"ת? שאל אותו האבא של הילד מי שלח
אותך אלי? ואבא ענה: הקב"ה!...
ואז האבא של הילד סיפר לו מה קרה לפני רבע שעה,
מיד אבא ישב איתו ועשו כמה טלפונים, ואבא סידר
מקום לבנו בת"ת. ולאחר מכן עבר ללמוד בישיבה
ונעשה **תלמיד חכם גדול** ומתמיד עצום, עד כדי כך
שבמלחמת שלום הגליל לא ידע שפרצה מלחמה, ונפטר
בגיל 29, ואמר האב לאחר פטירת האבא: בטוחני שבני
יצא לקראת חכם יעקב.

הגמרא במסכת תמיד לגבי בית הכיסא מצאו תעל ידוע שיש שם אדם, מצאו פתח בידוע שאין שם אדם, אותו דבר לגבי פיו של האדם.

בנו של רבי **יעקב יוסף** זצ"ל אשר נולד לו
במזל טוב ימים ספורים קודם פטירת אביו, הגיע
אל ביה"ח והציג בפני אביו את הנכד החדש,
אחרי שהגיר"י זצ"ל בירך את הבן והנכד, אמר
הבן לאביו: "אבא, ביום שני הברית, אנחנו
רוצים שאתה תהיה **הסנדק** שלנו."
הרב זצ"ל השיב לבנו הרב עובדיה **נדבר**
במוצאי שבת". אך כאמור ביום שישי, השיב
את נשמתו ליוצרה. רבי עובדיה התיישב במוצאי
שבת ללמוד את הלכות אבלות מתוך ספרו של
סבו מרן הרב **עובדיה יוסף** זצ"ל וכשהגיע
להלכות ברית מילה באבלות, הוא גילה כי אביו
רבי יעקב **מתח קן מתחת** לשורות הבאות:
"שאף אם נולד הבן לפני פטירת המת, יום
הכנסתו לברית היא לידתו, כמו שהגר שהתגייר
ביום הימלו קטן שנולד דמי."
ונפקא מינה שיש **להקל בחומרת האבלות**
שבתוך י"ב חודש". ויהי לפלא!

זריזות - ורגלינו קלות כאיילות
מדוע לא כצבי? ההבדל בין מנוסת הצבי לאייל שהצבי כל כמה פסיעות מיסב את פניו לאחור ואילו האיילה רצה קדימה בלי להסתכל לאחור.

רב מושב אחיעזר הגה"צ רבי
שלום זכריה זצ"ל היה
לומד עם רבי **עובדיה**
זכריה זצ"ל. בחברותא
בתורת הנסתר ואהבו זה לזה
בלב ובנפש.
רב המושב לא היה מתחיל את
התפילה עד שמארי עובדיה
היה מגיע. וכאשר נשאל
מדוע? היה משיב וכי יכולים
הינכם לתאר את **הצער**
שיהיה לו לרבי עובדיה אם
ידע כי הפסיד קדיש אחד.

שלוח ומנוחת הדעת
רק בתוך הנפש פנימה

נקודה למחשבה
עכבר הציץ דרך חריץ בקיר וראה את האיכר ואשתו
פותחים חבילה. "מעניין איזה מזון יש בחבילה" חשב לעצמו, אך הזדעזע לראות את הזוג מוציא
מלכות עכברים מן הקופסא. הוא יצא אל החצר וזעק אוהרה: "יש מלכות עכברים בבית! יש מלכות
עכברים בבית!" **התרגולת** קירקרה וזקפה אליו את ראשה: "אדון עכבר, אני יודעת שזה אסון לגביך, אבל אין
לך שום משמעות בשבילי". העכבר פנה אל **הכבש**: "יש מלכות עכברים בבית!" הכבש הפגין סימפטיה
ואמר: "אני כל כך מצטער, מר עכבר, אבל אין שום דבר שאני יכול לעשות חוץ מלהתפלל לשלומך".
העכבר פנה אל **הפרה** וזו הגיבה בזלזול: "אפשר לחשוב- מלכות עכברים. אני ממש בסכנה, אה... עצוב
ומפוזר חזר העכבר אל הבית, להתמודד לבדו עם מלכות העכברים. כלילה נשמע קול פצפון, כזה משמיעה
מלכות עכברים שהופעה. אשת האיכר קפצה ממיטתה לראות מה לכדה המלכות. בחושך לא ראתה כי היה
זה **נחש ארסי** שזנבו נתפס במכשיר. הנחש הכיש את האישה והיא הובהלה לבית החולים. היא טופלה וחזרה
לביתה סובלת מחם גבוה. כולם יודעים שהטיפול הטוב ביותר לחום גבוה הוא מרק עוף טרי.
האיכר **שחט** את התרנגולת כדי לבשל מרק. שכנים וידידים באו לבקר את החולה וישבו לצידה מסביב לשעון.
כדי להאכיל אותם, **נאלץ האיכר** לשחוט את הכבש. האישה גססה עד שלבסוף נפטרה. מכרים רבים באו
להלוויה. כדי לסעוד אותם, שחט האיכר את הפרה.
בפעם הבאה שאתם שומעים שמישהו נתקל בבעיה וחושבים שהיא לא נוגעת לכם.
זכרו שגם כאשר החלש ביותר מאוים- כולם נמצאים בסכנה... **מה שקורה היום, משפיע על המחר**
כל דבר שאתה שומע. יש לו מטרה! (העורך)

הפרשה
מלמדת אותנו
שכל דבר צריך
להיעשות
במידה,
ושכוונות
טובות יכולות
לפעמים להוביל
לטעויות
גדולות.
כי לפעמים,
כשאדם עושה
דברים על
דעת עצמו, זה
יכול להיחשב
כהקרבת אש
זרה.

יהלום אמתי שווי רב. ישנם יהלומים בשווי חצי **מליון דולר**. לעומתם ישנם יהלומים מזויפים, אבני חן, זרקונים, שנראים אמנם כיהלומים, אך שווים **מעט ביותר**.

לאמתו של דבר, רבים מאותם יהלומים מזויפים נראים יפים מאד, אף יותר מיהלומים אמתיים. היכן, אפוא, **מתגלה ההבדל** בין יהלום אמתי ליהלום מזויף? **תנסה לשבור אותו**

הנה ענין זה של הכרת **הנס שבטבע** מקובל הוא לגבי הענינים הגשמיים, אולם בשטח הרוחני אין אנו מורגלים לחשוב כך, לא רואים כלל את ההנהגה הניסית שבענינים הרוחניים, וחושבים כי הכל התנהל במהלך טבעי... ושוכחים כי אם בגשמיות כל ההנהגה היא ניסית קל וחומר **שבענינים הרוחניים** שלמענם נברא האדם והעולם, שבהם ודאי קיים אך ורק רצון ה' ואין כל מקום לתלות הצלחה וכשלון בסיבות טבעיות.

הרה"ק רבי דוד מללוב אומר: אין יהודי רע בעולם, אם תבחינו רע ביהודי, הרי שגילית את החלק הלא יהודי שבו, את הנוי שביהודי.

בפרשתנו מסופר על מותם של שני בני אהרן. עוונם היה שהם הביאו אש זרה כדי להעלות במזבח, לאחר שהם ראו שהאש על המזבח אינה דולקת. כוונתם של בני אהרן הייתה טובה, אך מדוע הם נעשו? כי לפעמים כל המוסף גורע לפני שעושים משהו מתוך **דחף רגעי**, אפילו אם זה מכוונת טובות, צריך לעצור רגע ולחשוב האם זה מעשה שראוי לעשותו או שזה קצת יותר מדי... כך הדבר **בכל תחום בחיינו**. לפעמים רואים נער מתלהב ומחליט להשתתף בשיעורי תורה כל יום - עד שהוא נשבר ומפסיק להגיע בכלל.

הרבנית ע"ה היתה בתו של מרן הגאון רבי **משה מרדכי אפשטיין** זצ"ל, ראש ישיבות סלובודקה וקברון, ואשתו של הגאון רבי **משה אברהם קברוני** זצ"ל ראש ישיבת קברון.

במה הרבנית מנתקה טוקר שתחי' ספרה: "אמא לא הניקה לאבא לעשות שום דבר בפניה, הכל נטלה על עצמה. אפילו נעלים היתה קונה בשבילי ומביאה הניקה כפי שאבא לא יבזבז זמן... אני זוכרת היטב כיצד לא פעם, בימי ששי, הנה אבא שואל אם אפשר לעזר במשהו, אבא אמא מעולם לא הסכימה שיעשה משהו. גם את עניני הכספים לקחה על עצמה, ורק כאשר שאלה צדקה **התיעצה עמו**. אולם כל דבר מעשי - עשתה אמא לבדה.

"**מפני** מה היו אמותינו עקרות? מפני שהקב"ה **מתאוה לתפילות** של צדיקים" מסופר על בעל ה-'**ברכת אברהם**' מסלונים זי"ע: פעם ישב הרב הקדוש עם חבורת חסידים בטבריה ואחד ההברים נכנס לבשר שלאברך פלוני שהתחתן לפני פחות משנה - **נולד בן**. פרצו כולם בברכת "מזל טוב".

כשמע זאת הרבי, הגיב ואמר: "יהודים של פעם היו אומרים, שמי שנולד לו בן תוך שנה לנישואיו **ספק גדול** אם הוא יודע **שיש בורא עולם!**"

רשימת תפוצה info@hamaor.net

סיפר מהנך גדול ששמע שהמשיגיה **הגר"ש וולבה** זצ"ל אמר לאחד מן ההורים שבנם יצא לתרבות רעה: מרן **הסטייפלר** זצ"ל אמר לי שאם אחד חיזק את ילדו, בכל כוחו וכראוי, ועם כל זה סר מן הדרך, אינו כלל באשמו.

אלא שיש **נשמות שצריכות תיקון**, וההשגחה שמה אותם אצל אנשים ז"א אבותיהם שיכולים להתפלל עליהם.

בסביבות שנת תצ"ה, כאשר הופיע אורו של מרן **הבעל שם טוב הקדוש** זצ"ל בפומבי, ועל הארץ האירה מכבודו, החל גם רבי מאיר הגדול, בן בריתו ואיש סודו משכבר הימים, לצאת מאלמוניותו ולהסיר מעליו את מסווה הסתר. תוך שהוא מקבל עליו את מרות חברו ורעהו, הבעל שם טוב, ונעשה **תלמיד-חבר שלו**. תחת אף הוא בית מדרש בפרימישלאן, שם היה דולה ומשקה מתורת רבו, ומעמיד תלמידים לשיטתו הקדושה. לאחר שיצא טבעו של רבי מאיר הגדול בעולם, ושיירות של חסידים היו מצויות בפרימישלאן, ניאות אף הוא, כדרך רבו הבעל שם טוב, לצאת כפעם בפעם מעירו, לערוך **מסע אל חסידיו** שומעי לקחו, במקומות מושבותיהם השונים, למען קרב בדרך זו, ליבם של יהודים נוספים לאביהם שבשמים.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז שליט"א**

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את הטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם.. (ויקרא ט, ז).

דרשו רבותינו (תורת כהנים, הובא ברש"י) אהרן לא קרב אל המזבח אלא עד לאחר שאמר לו משה, לפי שהיה אהרן בוש וירא לגשת. אמר לו משה למה אתה בוש, לכך נבחרת. ועוד אמרו רבותינו (יעו"ב ברמב"ן, רבינו בחיי, תרגום יהונתן ועוד) כדמות גגל בעל קרניים נדמה לאהרן על גבי המזבח ונרתע לאחוריו מעוון העגל שהיה בידו, ולכן חשב והרגיש שאינו ראוי לעמוד ולשרת לפני ה'.

עד שאמר לו משה אל אהרן **"קרב אל המזבח ועשה את הטאתך"**, לכך נבחרת - זה מה שהקבי"ה הפך ורועה, שהאדם לא ירגיש את עצמו שלם ויבוא לידי גאווה, וישמן ישרון ויבטט שְׁמֹנֶת עֵבֶית פְּשִׁית (דברים לב, טו), אלא ירגיש את עצמו כחסר ואינו ראוי ויתנהג במידת הענווה, וזה יעשה אותו כרצונו וראוי לעבוד לפניו יתברך, וכדברי הרמב"ן באגרתו **"לכן השפיל עצמו וינשאף המקום"**.

בענין זה מסופר על אחד מתלמידיו של **החפץ חיים** זצ"ל שהיה תלמיד חכם מופלג ובקי גדול בש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים ובספרי ההלכה, והנה אחת העיירות החשובות היעוץ לו לכהן כרבה של העיירה, אך הוא סירב לכך ולא רצה גדולה וכבוד, אולם בשל ההפערות הרבות שהפצירו בו הלך לרבו הח"ח לשאול את פיו לדעה מה יעשה.

החפץ חיים אמר לו שעליו ללכת ולכהן כרבה של העיר, אך הוא טען כנגד שהוא חושש ומתיירא מלהורות הלכה לרבים. השיב לו החפץ חיים במתק שפתיים ואמר: "תאמר לי אתה, או את מי אתה רוצה שימנו כרב העיירה, אדם שלא מפחד להורות? רק מי שהוא מיראי ההוראה הוא הראוי והמתאים להורות!"

זה שאמר משה לאהרן, אם אתה מתיירא מפני החטא ואתה מרגיש חסר - אתה הוא הראוי באמת ובך ה' הפך, **קרב אל המזבח!**

יהי רצון שנוכה לדבוק במידת הענווה ונרגיש עצמנו חסרים תמיד ונשאף לגדול עוד ועוד בתורה ויראת שמים, ובכך נחיה רצויים וטובים לפניו יתברך, ונוכה בקרוב לגאולת ישראלים ברחמים, אמן.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

בחצות לילה התחיל פתאום הפעמון פועל בחדר המשכונים של קופת-ההלוואות נבהל השומר, קפץ ממיטתו וניגש אל הדלת: ושאל: שמא אתה יודע, מה היא השעה עכשיו? כעס השומר וצעק: חוצפה!... לשם כך עוררתי משנת? החזיר היהודי מאחורי הדלת: אלא מה אעשה ושעוני מונח **אצלכם שם, למעלה?**

סיפר אחד מתושבי מסרטדורף שכשהגיע מחו"ל לארץ ישראל לפני שנים רבות בעודו **בחור מבוגר** לאחר שבמשך שנים לא מצא את זיווגו, נכנס לראש הישיבה **הגר"ח פ' שיינברג** זצ"ל, שאמר לו "אם תחזיק לי אברך בישיבה למשך שנה, מוכן אני להבטיח שתוך שנה תצליח למצוא את זיווגך", ואכן הנבחר לראש הישיבה שנים עשר צ'צ'קים שרשם על כל אחד כסום 250 דולר, ותוך חצי שנה כבר זכה למצוא את בת זוגו. והוסיף לי בחינך שלאחר נישואיו בא לגור בארץ ישראל והיה זה בתוך השנה מהמעשה הנ"ל, ופנה לראש הישיבה לבקשו להיכנס **ללמוד בכלל** ש"ע"י הישיבה. ענה לו ראש הישיבה בחינך: אמנם התקבלת, אך הצ'קים ממשיכים להיפרע.

מוכר סוסים לקונה: נשר הוא זה ולא סוס... עלה עליו בחצות-לילה בחיפה ובטיסה אחת אתה בא לדימונה. פיהק הקונה: מה אעשה **בדימונה בחצות לילה?**

כל העלונים: hamaor.net

ענבדא מופלאה שהיתה תקופה שהיו מתכנסים מנין למעריב "**באהל שרה**" במוצאי שבת, ואח"כ עושים שם הבדלה היה זה אחר פטירת הרבנית ע"ה כדי שהרב **יוסף שלום אלישיב** זצ"ל לא יצטרך לעלות לביתו להבדיל. פעם אחת מחמת שכחה לא נתנו לנער אחד מהעומדים להריח מהבשמים, והנה לפתע קם רבינו שלום אלישיב זצ"ל וניגש **לקופסה הבשמים** ולקחה והביאו לפני הבהור, כיון שהוא היחיד ששם לב שעקפו אותו.

כל חיי הבית טובלים בים של אמונה

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חרשדי, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעמה בת עזרה, שולמית חיה בת אסתר, סעדיה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, ניאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלטור בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה, ישראל בן שמחה סג, אוסינה בת גוריה חפון, שמואל בן רבקה זכאי **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**